

Tání

Oboroh

Už jsem tam byl,
prostě to přišlo,
studená sprcha,
otazník?

Už jsem tam stál,
zděšený sluncem,
překvapen větrem,
zaskočen deštěm včerejším.

A nebyla tma,
možná ani ticho,
nebyl ani strach,
jen ostrý obrys.

Už jsem tam stál,
jednou nohou,
co z toho zbylo?
Otazník.
Ještě jednou?

A nikdy víc,
nikdy znovu,
tázavé příště,
otevři tvář.

Tajeme dál
podzimním táním,
pousmáním,
pousmáním.

Tajeme dál
tajemným táním,
už jsme tam byli
tajně, tajeni v svých.